

ת"פ 42393/02/18 - מדינת ישראל נגד אמילי קרינאוי, אחמד קרינאוי, וליד אלקרינאוי, קאמל אלקרינאוי, מוחמד שיך אלעיד

בית משפט השלום בבית שמש

ת"פ 42393-02-18 מדינת ישראל נ'
קרינאוי(אחר/נוסף) ואח'

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא שמואל הרבסט
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אמילי קרינאוי (אחר/נוסף) באמצעות
ב"כ עוה"ד י. בן חמו
2. אחמד קרינאוי
3. וליד אלקרינאוי (אחר/נוסף) באמצעות
ב"כ עוה"ד נ. אוטן
4. קאמל אלקרינאוי
5. מוחמד שיך אלעיד (אחר/נוסף)

הנאשמים

גזר דין - נאשמים 1-3

כתב האישום

הנאשמים הורשעו על פי הודאותיהם בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום, במסגרת הסדר טיעון.

מכתב האישום עולה, כי הנאשם 1 ואוסמה היכל (להלן: "**אוסמה**"), עבדו בסלילת כבישים בשני מתחמים נפרדים וסמוכים, בקרבת צומת לטרון. אברהים היכל (להלן: "**אברהים**"), שהנו אחיו של אוסמה, עבד גם הוא במקום, במתחם בו עבד הנאשם 1.

ביום 6.2.18, בשעה 23:00, נהג הנאשם 1 במשאית בפראות ושפך את תכולתה במתחם בו עבד אוסמה כמנהל עבודה.

אוסמה העיר על כך לנאשם 1 וצילם באמצעות הטלפון שלו את לוחית הזיהוי של המשאית, ועדכן בדבר את מעסיקו של הנאשם 1. כשהבחין בכך נאשם 1, ירד מהמשאית וחטף מידיו של אוסמה את הטלפון.

למראה מעשיו של הנאשם 1, התערב עובד נוסף בשם עמאר ולקח חזרה מידיו את הטלפון והשיבו לאוסמה. הנאשם 1 דחף את אוסמה והפילו ארצה, והכה באמצעות ידיו את עמאר (להלן: "**המתלונן**"). לאחר מכן, עלה הנאשם 1 למשאית, וטרם עזב את המקום, אמר לאוסמה ולעמאר: "**אני אראה לכם יא בני זונות, חמש דקות תראו מה אני**

עמוד 1

עושה לכם".

בהמשך, הגיע נאשם 1 למתחם בו עבד, שם פגש במנהל העבודה שלו, פואד אבו בכר. הנאשם סיפר לפואד כי הותקף על ידי אוסמה ועמאר. פואד ניסה להרגיעו ולהחזירו לעבודתו, אולם הנאשם 1 השיב לו : **"אני דיברתי עם האנשים שלי והם בדרך"**.

בחלוף כ-90 דקות, הגיעו למקום הנאשמים 2-5 ברכב מסוג פיאת, לאחר שהוזעקו למקום על ידי הנאשם 1, אשר חבר אליהם.

הנאשמים הצטיידו מבעוד מועד בכפפות ובכלי תקיפה ובכלל זה בטוריה, בפטיש, באת חפירה, בדוקרן ובמוט ברזל. כשהם רעולי פנים, ירדו מהרכב 4 מהנאשמים, כשכל אחד מהם אוחז בכלי תקיפה אחר, ופתחו בריצה מהירה לעבר אברהים ואוסמה (להלן: **"המתלוננים"**), כאשר אחד מהנאשמים נותר ברכב. הנאשמים זרקו אבנים לעבר המתלוננים, ופגעו בהם.

למראה הנאשמים אשר רצים לעברם ומשליכים אבנים, החלו המתלוננים לנוס על נפשם, אולם לאחר כ-20 מטרים, נפל אברהים ארצה, על אספלט טרי שהיה רותח. בנסיבות אלה, הכו 4 מהנאשמים את אברהים נמרצות, באמצעות כלי התקיפה, בכל חלקי גופו, כשהאחרון מנסה להתגונן מפני המכות בידיו, עד אשר איבד את הכרתו.

בהמשך, הגיע לעבר ארבעת הנאשמים באמצעות הרכב, הנאשם הנוסף, אסף את ארבעתם, והם נסעו לעברו של אוסמה ופגעו בו באזור האגן באמצעות הרכב, כל זאת לעיני משתמשי הדרך.

למראה מעשיהם, עצר שמעון כהן את האוטובוס בו נהג, ובשל חששו שמדובר בפגיעה, שלף את נשקו האישי.

בנסיבות אלה, התנגש רכב הנאשמים באי תנועה מבטון, והמשיך במנוסה מהמקום. הנאשמים נטשו את הרכב והסתתרו במרחק של קילומטר לערך מהמקום, בשטח שבין "מיני ישראל" לבין צומת לטרון. לאחר מכן, אותרו הנאשמים 2-5 על ידי כוח בילוש, בסיוע מסוק משטרה.

כתוצאה ממעשי הנאשמים, נגרמה לאברהים פציעה מסוג לסרציה רוחבית של כ-5 ס"מ בחלק דיסטאלי של ירך שמאל, ולאוסמה נגרמה חבלה של ממש - שפשופים בירך שמאל ומכאובים בגופו.

בגין כך הורשעו כל אחד מהנאשמים 1-5 בעבירות של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, החזקת אגרופן ופציעה על ידי שניים או יותר, לפי סעיפים 382(א), 186(א), 335(א)(2) בצירוף סעיף 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977(להלן: **"חוק העונשין"**). הנאשם 1 הורשע בנוסף לכך בעבירות של תקיפה סתם ואיומים לפי סעיפים 379 ו-192 לחוק העונשין.

בעניינו של הנאשם 4 הגיעו הצדדים להסכמה, ובהתאם לכך, ביום 28.4.19, נגזרו עליו 9 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס. אציין כי עונשו של הנאשם נקבע בהתאם להסכמה העונשית בין הצדדים ובהתאם לנתוני האישיים, כפי שהעריכה אותם המאשימה והסכימה להם ההגנה. עניינם ונסיבותיהם של הנאשמים כאן - שונה.

במסגרת הליך גישור (ג"פ 56128-12-18), הודיעו הצדדים כי המאשימה תטען בעניינם של נאשמים 3 ו-5 ל-6 חודשי מאסר ובעניינו של נאשם 1 ל-8 חודשי מאסר, הכל בניכוי ימי מעצרם ובכפוף לתסקיר חיובי. הנאשמים נותרו חופשיים בטיעוניהם.

תסקירי שירות מבחן לנאשם 1

תסקיר שירות המבחן מיום 3.6.19 תיאר כי הנאשם בן 32 שנה, נשוי ואב ל-2 ילדים בני 4.5 ו-6 שנים, מתגורר ברהט עם אשתו וילדיו ועובד אצל דודו בחברת הובלות במשך כשנה כעוזר נהג משאית.

הנאשם, השלישי במשפחה שבה 9 ילדים, מסר כי הוא מתמודד עם חובות בסך של כ-100 אלף ₪ ונמצא במגעים להסדרתם בהוצאה לפועל. בשנת 2009 חלה במחלת הלוקמיה ומצבו היה קריטי, אך לאחר טיפולים כימותרפיים החלים. בשנת 2013 חלה שנית, אך החלים לאחר תרומת מח עצם מאחיו וכיום הוא נמצא במעקב בבית חולים.

באותה עת, הנאשם הודה באופן חלקי בביצוע העבירה ונטה להשליך אחריות על המתלונן. הוא תיאר ששיתף את אחיו במה שהתרחש, ואחיו אמר כי הוא יבוא עם אנשים נוספים. לדבריו, הוא ניסה לשכנעו שלא להגיע, וכאשר חבריו הגיעו רצה להגיע לסולחה, אך הם הותקפו באבנים על ידי המתלוננים ונאלצו לברוח.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם לא לוקח אחריות על מעשיו ונטה להשליך אותה על גורמים חיצוניים. הוא לא זיהה דפוסים בעייתיים ושלל כל קשיים בהתנהלותו, לא ערך תהליך של בחינה עצמית וביקש להשתלב בהליך טיפולי על מנת להשפיע על תוצאות ההליך המשפטי.

לפיכך, שירות המבחן העריך כי הנאשם לא בשל להשתלב בהליך טיפולי ולא המליץ על צו מבחן, אלא על ענישה מוחשית, במסגרת עבודות שירות, אשר תהווה ענישה מוחשית ותבהיר לו את חומרת מעשיו.

בהתייחס להרשעה, לאור חומרת העבירה, קשייו לקחת אחריות על מעשיו ומאחר שלא הייתה צפויה פגיעה ישירה מהרשעתו בדין, לא הומלץ על אי הרשעה בדין, באותה עת.

בתסקיר משלים מיום 18.8.20 מצא שירות המבחן כי בבדיקה נוספת של עמדות הנאשם, הנאשם הודה במעשיו, לקח עליהם אחריות ואף הביע חרטה. הוא ביטא תובנות ראשוניות באשר לחומרת מעשיו וביטא נכונות ומחויבות להשתלב בתהליך טיפולי ולפיכך, התבקשה תקופת ניסיון בת 4 חודשים לבחינת נכונותו ומחויבותו לשילוב בטיפול.

תסקיר נוסף מיום 18.11.20 מעלה כי הנאשם עורך מאמצים לתפקד כאב המשפחה, לדאוג לרווחתם הכלכלית של בני משפחתו תוך התמדה בתעסוקתו כנהג משאית, ונתבקשה דחייה נוספת לשם שילובו בקבוצה טיפולית.

תסקיר אחרון בעניינו של הנאשם, מיום 25.3.21, מעלה כי הנאשם שולב בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן. הנאשם הגיע ל-5 מתוך 6 מפגשי הקבוצה, דווח כי הוא נהג בכבוד כלפי שאר חברי הקבוצה וגילה מודעות לחומרת מעשיו. הוא הביע רצון לבחון אופציות להתנהגות אדפטיבית במצבים שונים על מנת להימנע ממעורבות שולית נוספת.

שירות המבחן מסר כי התחזקה התרשמותו מכך שהנאשם החל תהליך חיובי במסגרת השתתפותו בקבוצה הטיפולית,

הוא הצליח לעמוד בכללי הקבוצה, לקח חלק פעיל בה וביטא חששותיו כי תוטל עליו ענישה הכוללת מאסר בדרך של עבודות שירות אשר תהווה פגיעה משמעותית בתעסוקתו, שכן הוא נושא בנטל הכלכלי של משפחתו.

לבסוף, ציין שירות המבחן, כי מבלי להתעלם מחומרת מעשיו, מדובר באדם העובר תהליך חיובי באשר להתנהלותו תוך העמקה בדפוסיו המכשילים, הוא מתמיד במקום עבודתו ומפרנס את משפחתו ועל כן, ענישה הכוללת מאסר בדרך של עבודות שירות יכולה להוביל לנסיגה במצבו ואף לפגיעה בניסיונותיו השיקומיים.

באשר להרשעתו, לנוכח חששו של הנאשם כי הרשעתו תפגע במגוון אפשרויות תעסוקתיות העומדות בפניו, בין היתר בשל עבודתו כנהג משאית בנמל ישראל כך שיש צורך באישורי כניסה למקומות שונים, ובשל השתתפותו בטיפול, המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתו בדין, בכפוף להטלת צו מבחן למשך שנה, במסגרתו ימשיך את הטיפול הקבוצתי בשירות המבחן.

כמו כן הומלץ על הטלת צו של"צ בהיקף נרחב של 240 שעות, כענישה מרתיעה המאפשרת המשך השתלבותו בהליך טיפולי קבוצתי ומשמרת את יכולתו לפרנס את משפחתו, וכן התחייבות מלהימנע מלבצע עבירות בעתיד.

תסקיר שירות מבחן לנאשם 3

מן התסקיר עולה שהנאשם עובד כקבלן משנה בחברת משלוחים בפתח תקווה.

הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית לצעירים בשירות המבחן, ולקח חלק פעיל בקבוצה, שיתף אודות חייו, קשייו ורגשותיו והקפיד לשמור על קשר רצוף עם שירות המבחן.

שירות המבחן התרשם שחל שינוי משמעותי באופן שבו הנאשם התייחס לביצוע העבירה, בדרך של לקיחת האחריות על התנהגותו בעבירה, ולכן קיימת חשיבות להמשך הטיפול, והומלץ על צו מבחן למשך שנה, במהלכו ימשיך השתתפותו בקבוצה טיפולית.

לצד זאת, הומלץ על ענישה בעלת אופי שיקומי, שתהווה עבורו גבול ותחזק את יכולותיו, בדמות צו שירות לתועלת הציבור ובהיקף נרחב של 200 שעות. בנוסף הומלץ על מאסר מותנה ופיצוי לנפגע העבירה.

תסקיר נוסף מיום 7.4.21, מעלה כי הנאשם כיום בן 24 שנים, נשוי ואב לפעוט ותינוק, מתגורר עם משפחתו ברהט, מזה שנתיים בעל עסק למשלוחים ועובד במרכז הארץ.

בתקופת הדחיה הנאשם הגיע באופן קבוע לפגישות הקבוצה הטיפולית, שיתף בפתיחות אודות עצמו וקשייו. במהלך שנת 2020 הייתה הפסקה בטיפול הקבוצתי, לנוכח התפרצות נגיף הקורונה, ולאחר חזרה לפעילות הנאשם התקשה להתמסר מחדש לתהליך הטיפולי ולקראת סוף השתתפותו הוא נעדר ממספר פגישות, תוך שמסר כי חשש להידבק בקורונה. לאחר השלמת שנה בטיפול הקבוצתי, סיים את התהליך.

לאורך השתתפותו בקבוצה, לא נפתחו נגדו תיקים פליליים חדשים, ושירות המבחן התרשם כי הוא נתרם מהשתתפותו בטיפול הקבוצתי ורמת הסיכון לביצוע עבירות בעתיד פחתה.

לנוכח התהליך הטיפולי, ושאיפותיו לנהל אורח חיים נורמטיבי ויצרני, חזר שירות המבחן על המלצתו כי נכון יהא להטיל

עליו ענישה בעלת אופי שיקומי של צו שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב של 200 שעות. בנוסף הומלץ על הטלת עונש מרתיע וצופה פני עתיד של מאסר מותנה, ועל פיצוי לנפגע.

אשר לשאלת הרשעתו, נמסר כי הנאשם לא מסר נימוקים קונקרטיים לפיהם עתיד להיפגע במידה ויורשע בדין, ולכן, בהעדר פגיעה משמעותית במצבו בשל הרשעה, לא הומלץ על ביטול הרשעתו בדין.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

הממונה על עבודות השירות ערך חוות דעת בעניינם של הנאשמים 1 ו-3 וקבע כי הם מתאימים לביצוע עבודות שירות. יש לעדכן חוות דעת אלו, וזאת עד ליום 1.9.21.

הטיעונים לעונש

באשר לנאשם 1, טענה המאשימה כי כתב האישום חמור ומגלה אלימות קשה מאוד. הנאשם 1 יזם את האירוע, הוא המבצע העיקרי, ויש להוסיף את מעשיו. מאחר שהמאשימה הגבילה עצמה לטעון למאסר בן 8 חודשים, לא טענה למתחמים לגביו.

לשיטת המאשימה, המלצת שירות המבחן להסתפק בצו של"צ, מרחיקת לכת, שכן מדובר במעשה חמור וקשה.

לעניין ההרשעה, נטען כי לא מתקיימים התנאים הדרושים, לא הובאו אסמכתאות המראות על פגיעה משמעותית בהמשך חייו והאירוע חמור מדי מכדי להיגמר באי הרשעה ולכן יש להרשיעו בדין.

לפיכך, עמדה המאשימה על העונש לו עתרה, ענישה נלוות של מאסר מותנה מרתיע, פיצוי למתלוננים עד תביעה 5,8 ו-11, קנס והתחייבות.

מנגד, טען סנגורו של הנאשם 1, כי התסקיר בעניינו חיובי ביותר, קצינת המבחן המלווה אותו תקופה ארוכה מדגישה כי הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי, לוקח אחריות ומביע חרטה.

לעניין ההרשעה, הנאשם הוא נהג משאית שיוצא ונכנס לנמלי ישראל, תמיד יש צורך באישור כניסה כזה או אחר, ולכן עניין הרשעתו אקוט. הוא ללא כל עבר פלילי וזוהי הסתבכותו היחידה.

בנוסף, הנאשם הוא חולה סרטן, ולמרות זאת, הוא לא מוותר לעצמו, מתמיד בעבודתו ומפרנס את משפחתו, ולכן יש לאמץ את המלצת שירות המבחן.

הנאשם בדברו האחרון, אמר כי הוא חולה במחלה שהלכה וחזרה, והוא חי למען משפחתו.

הסנגור הגיש מכתב סיכום מעקב מהמרפאה ההמטואונקולוגית בבית החולים בילינסון, וכן סיכום מידע רפואי מיום 23.4.18, מהם עולה כי הנאשם חלה בלוקמיה בשנת 2009, אך לאחר השתלת מח עצם, ומאז, במשך שנים, מצבו

תקין והוא נמצא במעקב רפואי.

באשר לנאשם 3, טענה המאשימה כי עברו הפלילי כולל הרשעה מאוקטובר 2019 בעבירת גניבה, אז נגזר עליו מאסר מותנה ופיצוי, לאחר ששגנב ארגז פירות השייך לבעל משק במושב בשנת 2017.

במקרה דנן, הנאשם והאחרים הורשעו בעבירות חמורות של אלימות הכוללת שימוש בכלי תקיפה שונים, תוך שימוש ברכב, בעוד הנאשמים רעולי הפנים, זורקים אבנים, בורחים מהמקום ונוקטים באלימות חמורה. הנאשמים סיכנו את המתלוננים ואחרים וביצעו עבירות מסוכנות.

גם אם לא ניתן לדעת מה בדיוק עשה כל אחד ואחד מהנאשמים, עצם החבירה שלהם והדרך שבה בצעו את הפעולות והיותם רעולי פנים, מעידה על חומרת המעשים. לשיטתה, מתחם העונש ההולם, במקרה שאין הסדר נע בין 10 ל-20 חודשי מאסר, אולם כאן במסגרת ההסדר הוסכם שככל שהנאשם יתמיד בהליך הטיפול, המאשימה תגביל עצמה ל-6 חודשי מאסר.

לפיכך, על אף המלצת שירות המבחן, עמדה המאשימה על הטלת 6 חודשי מאסר על הנאשם, מאחר שלשיטתה שירות המבחן לא לקח בחשבון את המתלוננים שהותקפו על ידי חמישה אנשים באמצעים שונים ואת האינטרס הציבורי וההרתעה. בנוסף, ביקשה המאשימה לגזור על הנאשם מאסר מותנה משמעותי, פיצויים למתלוננים, קנס והתחייבות.

סנגוריתו של הנאשם טענה כי המאשימה אמרה שייגזרו על הנאשם עבודות שירות ולא מאסר בפועל ומאחר שהיה הסדר טווח בעניינו של הנאשם, אין לקבוע מתחם ענישה.

הסנגורית עמדה על כך שלא מדובר בעבירות שהיה בהם תכנון מוקדם, הנאשמים הגיעו למקום כדי להסדיר את המחלוקת בדרכי שלום, הם לא היו רעולי פנים, אלא לבשו 'חם-צוואר' לנוכח הקור השורר בחורף. הנאשמים ברחו מהמקום כי פחדו שיירו בהם כאשר הגיעו למקום מסוקים, ולא כי רצו לברוח מהמשטרה, וכשהגיעו השוטרים, צעקו לעברם שהם תושבי רהט ולא מחבלים.

הסנגורית הדגישה כי ההסדר הושג על דעת המתלוננים, שביניהם ובין הנאשמים נערכה סולחה לאחר שהשייחים של שניהם נפגשו, והמתלונן שנפצע שוחרר באותו יום מבית החולים.

הנאשם עבר הליך טיפולי, והיה עצור מ-6.2.18 ועד 21.3.18, כך שבמשך חודש וחצי היה מאחורי סורג ובריח לראשונה בחייו.

במשך שנתיים, מאז ועד היום, לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. הוא היה במעצר בית מלא במשך חצי שנה, לאחר מכן יצא לעבודה בליווי מעסיק, תוך שהגיעו לביתו שוטרים לבדוק האם הוא ממלא את התנאים ועד היום הוא נמצא במעצר בית לילי. הנאשם עבר תהליך, הוא הפנים את חומרת העבירות, הוא מתמיד בעבודתו, יוצא כל יום ב-5 בבוקר מביתו ברהט לפתח תקווה וחוזר מאוחר מאוד ויש לברך על השיקום שעבר ולסייע לו.

הנאשם בדברו האחרון אמר כי הוא מצטער על מעשיו, מדובר בעבירה יחידה, הוא השתנה ולאחרונה נולדה לו תינוקת.

דין והכרעה

עבירות התקיפה, החבלה והפציעה נועדו להגן על האדם, על שלמות גופו, בריאותו וכבודו.

חלקם של בתי המשפט בהתמודדות עם התופעה הקשה של פתרון סכסוכים בדרכים אלימות, הוא בענישה שתעביר מסר בהיר וחד כי מעשים אלימים אלה הם קשים, פוגעניים והעונש לצדם- משמעותי.

האלימות פוגעת לא רק בנפגעים הישירים הנופלים לה קורבן, אלא בחברה כולה, באווירה הציבורית, בשלווה ובמוגנות לציבור כולו.

עבירות אלה יוצרות חשש בלב כל אדם, שמא ויכוח של מה בכך, בעת מפגש עם אדם אחר במרחב הציבורי, יסלים במהירות לאלימות מילולית ולאחר מכן גם לאלימות גופנית.

נסיבות האירוע המתואר בכתב האישום מתארות מחלוקת בין הנאשם 1 לעובדים אחרים שעבדו בסביבת עבודתו, המתלוננים. לאחר שהמתלוננים דיווחו על נהיגתו של הנאשם ואופי עבודתו, החליט הנאשם לנקום בהם, כפי שהדבר בא לידי ביטוי באיומים שהשמיע לעברם. הנאשם 1 אמר למתלוננים שיפגע בהם, ובהמשך אף הצהיר בפני מעסיקו כי הזמין את "האנשים שלו" והם עושים את דרכם למקום בו שהו המתלוננים.

ואכן, במקרה זה, הנאשם מימש את איומיו, וכשעה וחצי לאחר המפגש עם המתלוננים, הגיעו למקום אחיו וחבריו, כשהם רעולי פנים, מצוידים בכלי תקיפה, יצאו מן הרכב כשבידיהם הכלים, ותקפו את המתלוננים. אחד המתלוננים נפל במנוסתו מהנאשמים, על אספלט רותח והנאשמים לא חסו עליו, ובעודו שוכב כך, הכו בו נמרצות, באמצעות כלי התקיפה, בכל חלקי גופו, עד אשר איבד את הכרתו.

לאחר מכן, פגעו הנאשמים באופן מכוון במתלון האחר, בפגיעה מכוונת באמצעות הרכב שבו נסעו.

על הפגיעה הקשה באווירה במרחב הציבורי, מעידה תגובת נהג האוטובוס, שנקלע באקראי למקום, סבר כי מדובר בפגיעה חבלני, והוציא את נשקו האישי. מכאן שהבהלה שיצרו הנאשמים, עשויה הייתה להביא לפגיעה בנפש ממש, בקלות רבה.

מעשיהם של הנאשמים פגעו בשני המתלוננים באורח פיזי ממשי וקשה, בדמות חתכים, חבלות וכאבים. בנוסף לכך, הנאשמים פגעו בשלוותם של המשתמשים האחרים בדרך, אשר נחשפו להתנהגותם האלימה ומשולחת הרסן, הכל משום שהמתלוננים העזו לדווח לממונים על הנאשם 1 ועל התנהגותו.

מעבר להתאגדותם של חמשת הנאשמים יחד לתקיפת המתלוננים, חומרה יתירה יש באירוע זה לנוכח התכנון המוקדם. לא מדובר בתקיפה שהגיעה כמהלומה מיידית מצדו של הנאשם אשר מעשי המתלוננים לא הניחו את דעתו, אלא בהתארגנות של הנאשמים לפעולת תגמול ותקיפה של המתלוננים, אשר העירו לנאשם 1 ותיעדו אותו בעבודתו.

התקיפה נמשכה זמן מה, החלה בתקיפת מתלון אחד ונמשכה גם כלפי המתלון הנוסף, בפעולה מתוכננת, במספר מערכות, והפגיעה כתוצאה מכך- משמעותית.

יצוין כי על אף שחמשת הנאשמים חברו יחד לתקיפת המתלוננים, הרי שחלקו של הנאשם 1 בעבירות גדול מחלקם של

הנאשמים האחרים, שכן הוא האדם שקרא לנאשמים להגיע למקום, איים ותקף את המתלונן, עוד טרם הגיעו יתר הנאשמים למקום. עוד נתתי דעתי לכך שהנאשם הצהיר באזני מעסיקו, כי הזמין את "אנשיו" למקום, לאחר התקרית הראשונה עם המתלוננים.

הפגיעה בערכים המוגנים, נסיבות ביצוע העבירה המתוארות והענישה הנוהגת בפסיקה בעבירות דומות, מובילות למסקנה כי **מתחם העונש ההולם את העבירות שביצע הנאשם 1, נע בין 6 חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. עבור הנאשם 3 נע מתחם העונש ההולם בין מאסר קצר אשר יכול שירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל.**

העונשים המתאימים

הנאשם 1

הנאשם 1, יליד שנת 1987, בן 34 שנים כיום, נשוי ואב לילדים קטנים.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו בבית המשפט, ובכך נטל אחריות על מעשיו ושיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק.

שירות המבחן ליווה את הנאשם במשך תקופה משמעותית ותסקיריו מלמדים על שינוי שחל בתפיסתו עם הזמן שחלף.

בתחילה דיווח שירות המבחן כי נטילת האחריות בבית המשפט, לא כללה הפנמה והבנה של הנאשם את הפסול והחומרה של מעשיו ונראה היה שההליכים הפלילים לא היוו גורם מרתיע דיו עבורו.

לעומת זאת, התסקירים המאוחרים יותר מלמדים על שינוי שחל בנאשם: הנאשם הודה במעשיו, לקח אחריות והביע חרטה על ביצוע העבירות, השתתף בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן וגילה מודעות לחומרת מעשיו.

מאז ביצוע העבירות ובזמן שחלף, חיי הנאשם סובבים סביב טיפול במשפחתו ועבודתו כנהג משאית. הוא עושה מאמצים לתפקד כאב המשפחה, דואג לרווחתם של בני משפחתו ומתמיד בעבודתו.

הנאשם חלה פעמיים במחלת הסרטן ולאחר טיפולים הבריא וכיום הוא נמצא במעקב רפואי. מדובר במשבר בריאות שהנאשם התגבר עליו הן מן הבחינה הרפואית והן מבחינת חזרה לאורח חיים תקין ויצרני, וזאת יאמר לזכותו. הנאשם השכיל גם לסמוך ולהסתייע בגורמים המקצועיים בשירות המבחן, הוא שיתף פעולה לאחר שהפנים את בעייתיות מעשיו, כך שניכר לפניי נאשם עבר תהליך משמעותי של שיקום, לאחר הסתבכותו היחידה עם החוק הפלילי.

אין חולק כי עונש מאסר, בין אם ירוצה מאחורי סורג ובריא, בין אם ירוצה בדרך של עבודות שירות, יפגע בנאשם, במשפחתו ובפרנסתה, אולם על אף השיקום שהנאשם עבר, בהתחשב בחומרת העבירות ובחלקו הדומיננטי באירוע, לא ניתן להסתפק בענישה שאינה כוללת רכיב של מאסר, כהמלצת שירות המבחן.

השיקום שעבר הנאשם, לצד התחשבות בחומרת העבירות, בחלקו של הנאשם באירוע ובשאר שיקולי הענישה מוביל לכך שיוטל על הנאשם עונש מאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

אשר לסוגיית ההרשעה. כידוע, פסק הדין המנחה בסוגיה זו הוא ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, נב(3)337,

אשר קבע כי הימנעות מהרשעה תיעשה במקרים יוצאי דופן שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרת העבירה והיא אפשרית בהצטבר שני תנאים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים.

סבורני כי לא מתקיימים בענייננו התנאים הנדרשים להימנעות מהרשעה במקרה זה. תחילה, לא הוכח כי הרשעת הנאשם בדין אכן תמנע את המשך העסקתו כנהג משאית, גם לא את כניסתו לאתרים מסוימים, ושיקומו ייפגע קשות בשל כך. נוסף על כך, חומרת המעשים וחלקו המרכזי בביצוע העבירות, לא מאפשרים בנסיבות אלה להימנע מהרשעתו בדין, על כל המשתמע מכך. אציין, כי הדבר נכון במיוחד, לנוכח העובדה שהעבירות בוצעו במהלך עבודתו.

נוכח האמור, אני גוזר על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

- 1. שלושה (3) חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, וזאת בניכוי ימי מעצרו, על פי חוות דעתו המעודכנת של הממונה על עבודות השירות אשר תוגש לעיוני עד ליום 1.10.21.**
- 2. שלושה (3) חודשי מאסר שאותם הנאשם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום על כל אחת העבירות בהן הורשע בהליך זה.**
- 3. פיצוי בסך 800 ₪ לכל אחד מהמתלוננים. הפיצוי ישולם עד ליום 1.8.21.**
- 4. קנס בסך 1,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.8.21.**
- 5. הנאשם מתחייב בסך של 3,000 ₪ שלא לעבור על כל עבירת אלימות, וזאת במשך שנה מהיום. הנאשם הבין והתחייב.**

נאשם 3

נאשם 3, יליד שנת 1996, בן 24 שנים.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו ובהתאם למתואר בתסקיר שירות המבחן בעניינו, לקח אחריות מלאה על מעשיו.

הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן, במסגרתה ערך חשיבה מחודשת באשר לחייו ושירות המבחן הדגיש את הצורך בענישה אשר תחזק את ההליך השיקומי.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי השתתפות הנאשם בקבוצה הטיפולית, הביאה לשינוי בתפיסתו והשקפתו, וסבורני כי המאמצים שהוא נקט בהם להשתלבות ראויים לחיזוק גם בפן הענישתי, אשר יאפשר לו את המשך התהליך. הליך השיקום שהנאשם עבר, ההשתתפות בטיפול ותוצאותיו, מלמדים כי מדובר באחד המקרים שבהם נתונה לבית המשפט הסמכות לחרוג ממתחם העונש ההולם.

עם זאת, בהתחשב בחומרת העבירות שהנאשם ביצע, עונש של שירות לתועלת הציבור כהמלצת שירות המבחן, לא יהלום את העבירות שהנאשם ביצע, ומשום כך ייגזר עליו עונש מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות, תוך חריגה ממתחם

העונש ההולם, לנוכח הליך השיקום שעבר.

נוכח האמור, אני גוזר על הנאשם 3 את העונשים הבאים:

1. **50 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות וזאת בניכוי ימי מעצרו. עונש זה רוצה במלואו.**
2. **שלושה (3) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום על כל עבירת אלימות.**
3. **פיצוי כספי בסך של 800 ₪ לכל אחד מהמתלוננים אשר ישולם עד ליום 1.8.21.**
4. **קנס בסך 1,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.8.21.**
5. **הנאשם מתחייב בסך של 3,000 ₪ שלא לעבור על כל עבירת אלימות, וזאת במשך שנה מהיום. הנאשם הבין התחייבות זאת והסכים לה.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ח תמוז תשפ"א, 28 יוני 2021, בנוכחות הצדדים.